

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 66. Erat autem Simon Petrus stans & cælefaciens se. v. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

§. 65. Et misit eum Annas ligatum ad Caipham Pontificem. v. 23.

Postquam Annas curiosius interrogasset Dominum, de doctrina, de discipulis vel venenato animo ad decipiendum (si quomodo potuisset capere in verbo aliquo, vel facto) & nihil invenisset vitij in Christo, iniuria & alapa accepta coram se (de quo facto forsitan si malus fuit illi male interpretavit) vel certe visa Domini innocentia & iniusta alapa, & prudentissima defensione Domini, terrius misit eum ad Caipham, qui tum erat Sacerdotum Princeps, totius Iudaici populi pessima pars, utpote intrusus, ad cuius officium iure divino spectabat censere de fide, de hæreticis, de dogmatibus novis, ut is, tanquam astutior se, posset adversus Iesum aliquid mortis dignum invenire, utpote qui dixerat in concilio *expedit, ut vnus homo moriatur pro populo*. Vel certe ut se eo modo Annas ex periculoso illo negotio & odiorum pleno extricaret, Deus novit. Sed quid est quod dicitur ligatum misisse? an ligatus non erat in horto, & sic per viam ductus? Vtique an forte coram Anna ligamenta erant soluta? ita suspicor. & sic iterum est innotatus, cum ad aliud tribunal est ablegatus.

Sequere nunc, ô anima mea, sponsum tuum: qui ut te sibi sponsam desponderet, omnem hunc laborem & cruciatum perpeffus est, neque enim diu tecum permansurus est. En traditur iam in manus hostium suorum crudelium, & sanguinem eius siccantium Iudæorum, qui non cessabunt, donec eum crucis patibulo affigant. Hoc ultimum est instans vitæ, Domini Iesu civilis inter homines & liberæ: deinceps enim Iesus ut civiliter mortuus sub potestate tenebrarum erit. O Iesu captivas, sis mea libertas simul & captivatio sub potenti manu tua.

§. 66. Erat autem Simon Petrus stans & calefaciens se. v. 25.

Secutus erat Iesum Petrus ex aula Annæ ad aulam Pontificis Caiphæ: ut videre posset finem de Iesu, in ea vidit focum illuminatum, accessit ad eum stans timore plenus, ne & ipse caperetur, & à longe calefaciens se quia frigus erat naturaliter, & iam ipse algebat affectu, & ideo magis timebat & algebat conscientia læsa, nec audebat ignem terrenum tuto accedere, qui iam ignem cœlestem Deum suum, quem totus totaliter amare debebat, aliquantulum negarat; Hæc igitur fuit nova Petri tentatio, multo tamen maior & gravior priore, iam enim non ab inermi muliere sed à viris & militibus & armatis, denique Pontificum servis tentabatur & proinde mirum non est, si peiorem quoque exitum habuit, quem prima.

Ego

EGo videns Petrum stantem & calefacientem se ad ignem illum infelicem, dico meliori igni cum Ecclesia *Veni sancte spiritus reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende qui per diversitatem linguarum cunctarum gentes in unitate fidei congregasti.*

§. 67. *Dixerunt ergo ei. v. 25.*

Milites cum ministris Principum circumstantes focum & Petrum considerantes habitu modestiore indutum, vultu ad terram deiecto, manibus plicatis infra brachia, pallidum & pene trementi similem præ angustia pectoris, cogitantes apud semetiplos, & colloquentes, *hic vir extraneus est, vir, ut apparet, anxius mente, interrogemus eum cuius sit, quid habeat anxietatis: fors inveniemus eum esse unum ex discipulis Christi captivi, & simul cum Magistro apprehendemus eum & trademus Pontificibus, & Sacerdotibus nostris, eadem enim pœna qua magister eius dignus erit, qui cum eo contraxit Principibus, & Senioribus nostris!* Hæc dæmone suggerente & instigante servos, ut Petrum interrogarent: ipsum Petrum quoque variè dæmon exagitavit cogitationibus, & tentavit, ut omnino à Iesu deficeret, iuxta verbum Iesu; *Ecce Sathanas expetivit vos, ut cribretis sicut triticum:* huius autem tentationis permissio fuit potestas tenebrarum.

O Pater omnipotens & clementissime licet nos è regno Sathanæ in regnum dilectissimi filij tui transtuleris, nequaquam tamen ab hostium impugnatione liberi evasimus. Hinc enim caro nos sollicitat, illinc mundus adblanditur, à fronte pariter & à tergo hostis impugnat potentissimus diabolus. Conantur nos omnes, ut abs te patre nostro desciscamus, impellere: at nos imbecillitatis nostræ non immemores ad te Deum, qui refugium nostrum es & virtus, confugimus, te etiam atque etiam obnixius deprecantes, ut in tam variis ac infestis tentationum insultibus, tu nobis robur, & animum addas, ne his succumbamus ac superemur: sed ut diaboli insultus, tuo adiuti præsidio, fortiter repellamus. Mundum & eius satellitiam, divitias, honores, & pompas contemnimus. Carnem vero nostram coercemus, domemus, & spiritui subjiciamus, ut ita demum, tanquam invicti milites abs te in regno tuo cœlesti, in illa æterna beatorum patria coronari mereamur.

§. 68. *Nunquid & tu ex discipulis eius es? v. 25.*

Contemplati virum simplicem & rectum, interrogare cœperunt eum petulantes scurræ, prout fieri solet, inter similes aulae famulos, ut acquirere ansam terendi tempus, iocando cum Petri simplicitate, & probitate;

62

bitate;